

Այլ ցանկալին է հաս ժամ,
Շինաւ լափող բոցն արծարծ.
Լըրացան զիշտք և սըրտունջ.
Այլ հառաչանք չիք հրաշունջ.
Ողջոյն ընդ քեզ, հայրենիք
Ողջոյն ընդ ձեզ, Սիրելիք:

ԼԵՌՆ ԿԻՐԵԱԾԱՆ

Նախկին Աշակերտ Մուրատ-Ռաֆայել. վարժարանի

ԾԱՌ ԳԵՂՋՈՒԿ ԵՒ ԱԳՌԱԻ

Զգիտեմ ի՞նչպէս, Բնէ կերպով
Եւրոս մայրը՝ բընութիւն
Իւր բեղմնաւոր հեռքերով,
Իսաւորուն խոր՝ խիտ հեռուն՝
Մի գեղեցիկ վարսաւոր,
Տընկէլէր ծառ կըտկըլըր.
Հողուն ծոցն աւ ու թուփ
Աճելէր ծառն անպատուշ.
Հոն միս մինակ որ քան զօր
Տատաներ զերդ ճըգնաւոր:
Լայն եւ արձակ դաշտերուն
Ազատ քամին զովաշունչ,
Պաշտ չըթնէրով որն ի բուն
Փայփայէր ծառն ի չըլունջ:
Որ մի հեռի անտառէն,
Կըռկըռալով սեւակընկուշ,
Ազաւ մ'եկաւ կայծակէն,
Ճիւղս գէպ ի ծառն անպատուշ.
Թառեցաւ նա ծառին վերեւ՝
Իւ տեսնելով միայն տերեւ,
— « Եւսա Եւսա — առաջ — միմէ գու հոս չոր գըլըխ
« Կ'ապրին անգործ անպտուշ.
« Մեկու մ'օգուտ չես բերեր,
« Մեկէ մ'աւ զայն չես ուզեր.
« Արգպիտի կեանք
« Է անարգանք:
« Մինչեւ մեր մեծ անտառին մէջ
« Երաներ անթիւ եւ անվերջ.
« Ոմանք պըտուզ բերեն առատ,
« Ոմանք շէնքի պատրաստեն փայտ:
« Մեկ խօզով հոն ոչ մի սք
« Զ'ապրիր անգործ և անհօգ.
« Հապա գուն՝
« Օրն ի բուն

« Միշտ կ'որորուիս ի խոր քուն:
Մինչեւ որ նա ծառն անպտուշ անգործեր
Եկաւ հասաւ մախաղն ի յուս մի գեղջուկ,
Գոգնած դագրած խեղճ ու ծեր,
Օրուան տաքէն վեղը լուկ:
Հըտտաւ ծառին շուքին տակ,
Շուն մի առաւ լայն արձակ.
« Մեռնիմ զօրքիդ Տեր Ատառած,
— Հառաչելով ծերն տառ,
« Ահա դու հոս՝ Բնէ վարսագեղ
« Բուսուցիչ ես ծառ չըքեղ,
« Որուն զովիկ ըտտուերին տակ
« Հանգչի ճամբորդն յոգնափառակ:
« Ապրին գու ծառ.
« Զովորար,
« Կեցցէ քո կեանք
« Ըստփանք:
Մինչեւ գեղջուկն աներ այսպէս,
Ստափելով ծառն համեստ,
Տեսաւ ագռակ՝ որ սեւերես,
Ամեմահար մընայ քեստ.
— Ասաց. — « Թըւշուն անտառի,
« Ատառած քեզի ապ բարի,
« Կըծու խօջիկ չո փոխան՝
« Առ գեղջուկէն պատասխան:
« Միայն գիտցիր՝ ո՞վ իր կուճան
« Համաձայն
« Կը կատարէ պարտք իւր բոլոր
« Առն որ,
« Այնպիսին միշտ ըստ չափուն
« Սգուտ բերէ կեանքն ի բուն.
« Տես որ ծառն իսկ անպտուշ,
« Բերէ մի այլ նոր պըտուշ...

ԱՌԱՌԵԼ ԱՆՏՈՐԵԱՆ ՆԱԼԲԱՆԴԵԱՆ